

man kan se, at de ikke faar mere, end den Fjerdedel der tilkommer dem. Det vilde være en stor Fordel for Sygekasserne, og det vilde ikke for Staten, sammenlignet med de 4 Millioner, Tilskuddet er anslaaet at andrage, betyde noget nævneværdigt. Og skulde nogen Sygekasse et Aar faa mere, end den havde Krav paa efter de Regler, man er blevet enig om, synes jeg, det ikke er saa rent galt.

Endnu har jeg tilbage at nævne et Par Ting vedrørende Ministeriet for offentlige Arbejder. Vi har jo faaet en ny Lov om Styrelsen af Statsbanerne. Jeg er ikke paa alle Punkter tilfreds med den, men det er en Selvfølge, at man maa rette sig efter den Lov, der er vedtaget, og jeg har med megen Interesse set, i hvilken Udstrækning man har søgt allerede paa det nuværende Tidspunkt i Finanslovsforslaget at give Udtryk for den nye Styrelsesform. Ogsaa der blev jeg skuffet, der er overmaade lidt om den nye Styrelsesform. Man har ikke i mindste Maade ved Budgettets Læggelse taget Hensyn til den nye Styrelsesform udover, at Generaldirektøren er opført med 18,000 Kr., medens han tidligere var opført med en Løn af 13,000 Kr., at de 4 Direktører er kommet til at hedde Afdelingschefer, og endelig, at vi har faaet en Generalsekretær. Alt det øvrige er, som det tidligere var opført og vedtaget. Nu vil man maaske sige: Vi maatte afvente, at den nye Generaldirektør kom, og da han først kom den 1. Oktober, kunde han ikke komme med ved Udarbejdelsen af det Budget, han dog skal have en betydelig Indflydelse paa. Jeg anerkender, at der kan siges en Del til Fordel for en saadan Betragtning, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det ikke var Forudsætningen for Statsbaneudvalget, at Generaldirektøren skulde have noget videre med den Slags at gøre. Man gik netop ud fra, at han ikke skulde begrave sig i Papirdynger, men være en Mand, der for Landet rundt og havde den forretningsmæssige Side af Sagen. Derfor er der en Generalsekretær, der skal have alle Papirdyngerne, og da den Mand, der er Generalsekretær, baade har været Sekretær i Statsbaneudvalget og har siddet i Ministeriet i mange Aar som Kontorchef og tidligere som Fuldmægtig, kunde han nok have været i Stand til at udarbejde et Budget, som Ministeriet kunde have taget Ansvaret for at forelægge, uden at den nye Generaldirektør havde haft Lejlighed til at sætte sig nærmere ind i det. Det er ikke det, der er Generaldirektørens Opgave.

Men vilde man afvente den nye Generaldirektørs Tiltrædelse, kunde man i alt Fald have taget det Hensyn ikke at foreslaa Nyansættelser o. s. v. ud fra helt forkerte Forudsætninger, som jeg synes det er. Man har allerede tidligere paa Finansloven begyndt at gennemføre det, vi stredes meget om i Fællesudvalget, og som da hed Sektionsinddelingen. Man har motiveret det med, at det var nødvendigt at Hensyn til Tilsynet med Banestrækningerne at have dem inddelt i Sektioner. Det vil sige, man kaldte det ikke Sektioner, man kaldte det Strækninger, og saa ansatte man flere Baneingeniører, for at hver kunde have sin bestemte Strækning. Jeg minder om, at i Fjor forøgede man Baneingeniørernes Antal med 2 eller 3 — det var vistnok 3 —, fordi det var nødvendigt at faa denne Inddeling i Strækninger, det vil sige Sektioner. Man gaar nu videre og siger, at det er nødvendigt at faa yderligere en, fordi Strækningerne er for store til, at de paagældende kan overkomme dem. Men jeg synes, at naar der ikke skal være Sektioner længere — det var ikke meget, der blev slaaet fast ved Loven, men det var en af de faa Ting, der blev slaaet fast —, naar man ved, at man senest fra 1. Oktober 1916 skal ophæve det, man var begyndt med fra i Fjor, saa er det ikke særlig hensynsfuldt overfor Rigsdagen at foreslaa at gaa videre og lave en ny Sektionschef, for saa vidt angaar Baneafdelingen, ved at ansætte en Baneingeniør der.

Der kunde være flere interessante Ting at nævne i denne Sammenhæng, men jeg vil her kun gøre opmærksom paa, at Finansudvalget bør sørge for, at vi faar Lejlighed til, senest ved anden Behandling — før kan det vel ikke blive — at tage Stilling til alle de Spørgsmaal, som den nye Statsbanestyrelseslov medfører. Det kan heller ikke være saadan, at man ikke ved, hvilket Personale der er nødvendigt under den nye Styrelse, thi det har man kunnet give Besked om allerede tidligere. Landsingets Udvalg fik, ikke i sidste, men allerede i den foregaaende Samling, at vide, at der skal være en Distriktschef, og at han skal have saa og saa mange paa sit Kontor o. s. v. Man vidste altsaa allerede for 2 Aar siden, hvor mange det var nødvendigt at have paa Distriktskontorerne. Det havde da ikke været saa uoverkommeligt nu at stille de fornødne Forslag i saa Henseende, saa at vi havde faaet Lejlighed til at kritisere det allerede nu. Men nu haaber jeg, som sagt, at vi maa faa